

Sönd. efter nyår

Predikan i Osby kyrka, 2 jan 2005

3:a årg. evangelium, Joh 2:13-22

Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. ¹⁴I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. ¹⁵Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och välte omkull deras bord, ¹⁶och till dem som sålde duvor sade han: "Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall." ¹⁷Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: Lidelsen för ditt hus skall förtära mig. ¹⁸Judarna sade då till honom: "Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?" ¹⁹Jesus svarade: "Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar." ²⁰Judarna sade: "I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!" ²¹Men det tempel han talade om var hans kropp. ²²När han sedan uppstod från de döda kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.

"Himlarnas himmel rymmer dig inte, än mindre detta hus som jag har byggt." säger Salomo i sin bön till Gud när han precis byggt färdigt templet. Man kan ju faktiskt fråga sig: varför byggde han det då? Om han ändå inte trodde att Gud kunde rymmas där. Var det inte då onödigt?

Det är sant att Gud inte behöver templet, men det är kanske vi som behöver det. Templet var från början en paradox, Guds närvaro kan ju inte begränsas till ett tempel men det var ändå där som Gud lovat att möta sitt folk.

Guds hus, kyrkan eller templet, är den plats där himmel och jord förenas. Den plats där himmelen har tagit mark på jorden, eller om man så vill: Guds ambassad på jorden. Kyrkan är alltså Guds tillhörighet, Guds hus. När vi kliver in i kyrkan så står vi på Hans territorium, på samma sätt som vi är på svenskt territorium när vi kliver in i en svensk ambassad i utlandet.

Gud behöver naturligtvis inte själva kyrkobyggnaden för att möta oss men vi behöver den. Vi behöver heliga platser att gå till, helt enkelt för att vi inte är enbart andliga varelser. Vi är även kroppsliga varelser, vi har en utsträckning i rummet, vi är begränsade till en plats i rummet. Därför har platser och rum betydelse för oss. Vi vet alla hur det kan vara när vi besöker den plats där vi till exempel tillbringade våra barndomars somrar. Särskilt om det var länge sedan vi var där. En sådan plats får symbolisk betydelse för den pekar vidare mot något större.

Att Guds hus är heligt betyder att den är avskild för Gud. Den är helig för att den pekar vidare på något annat, något utöver sig själv. Kyrkobyggnaden är ett fönster mot Gud.

Och eftersom Guds hus är just heligt, inte bara vilken byggnad som helst så är det naturligt att man blir upprörd när den används till något annat än den är avsedd för. När Jesus besökte templet vid påskfesten och fick se den mer eller mindre förvandlad till marknadsplats så rann sinnet över för honom. Inte för att det skulle vara något fel med att köpa och sälja kreatur, men den saken hörde ju hemma på marknadsplatsen och inte i templet.

Men har vi inte fått lära oss att Jesus är mild och god och aldrig blir arg? Är inte han förlåtande och har överseende med allt?

Ja, nog är Jesus god, men att vara god och ha överseende är inte riktigt samma sak. Man kan mycket väl vara god och kärleksfull och ändå känna vrede, när just det goda blir hotat.

Just den här tiden tror jag många kan känna vrede över det som hänt i Sydostasien, och det betyder ju inte att man skulle vara ond för det. Vrede och godhet är ingen motsägelse.

Syftet med templet var ju att vara en avskild plats där människor kunde möta Gud, men om denna plats blivit förvandlad till en saluhall så blev ju det svårare att realisera. Det var för människornas skull som han rensar templet på allt bråte som letat sig in där.

De som sålde oxar och duvor gjorde kan man ju tycka, religionen en tjänst. De försåg ju människor med djur att offra. Men det som Jesus såg var att de slog mynt av människors religiösa behov.

Den här risken finns naturligtvis även idag. Vi lever ju i en tid när behovet av andlighet växer, och finns det en marknad för andlighet så kommer naturligtvis driftiga entreprenörer att dras dit. Vi ser det i stora delar av New Age-rörelsen, där lycka och välbefinnande utlovas på ytterst tvivelaktiga grunder, om man bara betalar för sig.

Men även vår kyrka kan naturligtvis förvandlas till en saluhall, men då tänker jag kanske inte i första hand på pengar, eller kyrkan som byggnad. Kyrkan kan riskera att sälja sig själv, sin själ. Om kyrkan i sin iver att vara samhället till lags och ger det som människor vill ha, inte det som de behöver, så har man gjort kyrkan till en saluhall, där man tummar på sin identitet, man gör avkall på vad det är att vara kyrka.

Kyrkan måste med jämna mellanrum rensas, reformeras. Det har gjorts gång på gång i kyrkans historia, när kyrkan har blivit något annat än vad den var avsedd för, och det kommer naturligtvis även att behövas i framtiden. Kyrkan måste rensas, där vi försöker hålla rent från ovidkommande sysselsättningar och fokuserar på vad som är vår uppgift.

Den viktigaste, eller ende, reformatorn är Kristus. Han kan naturligtvis sända människor för att genomföra sitt uppdrag, men i grunden måste det

vara han själv som genomför rensningen av sin egen kyrka, om det ska bli riktigt gjort. För att Jesus ska få plats i kyrkan som måste han rensa henne.

Låter vi Jesus vara vår Herre, om vi släpper in honom i kyrkan, låter honom komma nära nog så kan vi se vad som hör hemma i kyrkan och vad som inte gör det. Då kan det bli vad det är avsett att vara, en mötesplats mellan honom och oss.

De gäller hans kyrka på jorden, men det gäller även ditt och mitt hjärta. Även där måste han rensa för att få plats. Och det är viktigt att det är Jesus som genomför detta, inte vi själva. Skulle vi göra det så finns alltid risken att vi rensar ut det som vi tror är fel, men inte behöver vara det. Och så låter vi annat vara kvar som borde komma bort. Släpper vi in Jesus och lever nära honom så kan han upplysa oss om vad som borde behöva rensas ut.

Himlarnas himmel rymmer inte Gud, men han finns ändå i Guds hus, precis som han finns i våra hjärtan. För oss är det naturligtvis obegripligt, hur han kan rymmas i oss. Och kanske det är därför som vi lätt trivialiserar våra liv. Men vi är skapade för något större än vad vi vanligtvis tror, vårt inre är ett fönster mot Gud och han vill möta oss även där, så att även våra hjärtan får bli ett Guds hus.

Du är välkommen med frågor och respons till min predikan på tobias.backstrom@svenskakyrkan.se

Vill du gå in på vår hemsida så är adressen: www.svenskakyrkan.se/osby

Tobias Bäckström, präst i Osby.